

at staae i den Tro, at naar Insecterne vare komne frem i en overordentlig stor Mængde, saa svandt de atter væk, uden at man behøvede at gjøre Noget i saa Henseende. Dertilmod, jeg har naturligtvis sagt, at man kunde hjælpe til. Men naar en Reaction ikke fremkommer af sig selv, saa troer jeg ikke, at man ved de Midler, vi selv raade over, er istand til at udrette Noget. Det er erkjendt i den officielle Beretning fra Norge, at der findes en saadan Periodicitet Sted med Musene, idet de forsvinde hvert 5te Aar, hovedsagelig paa Grund af Rovfuglene. Naar den ærede Ordfører bemærkede, at jeg ikke havde læst Paragraphen rigtig, saa beroer det paa en aldeles feilagtig Opfattelse af, hvad jeg har anført. Allerede under den foregaaende Behandling henviste jeg til Norge, hvor man netop gaaer ud paa det Modsatte, nemlig at skyde bort; men Hovedresultatet bliver i Grunden det samme. De bortskudte Dyr, uagtet de ere gavnlige, og vi frede, hvad der er skadeligt i visse Retninger. Saaledes frede vi f. Ex. Storfen, som netop skader os mere, end den gavner os. Naar den ærede Ordfører omtalte, at jeg selv har anført de Bevæggrunde, der tale for ikke at frede forskellige Dyr, der maae erkjendes for nyttige, f. Ex. Graaspurven, saa var det reent ud sagt kun en lille Spydighed fra min Side. Jeg fandt det saa uendelig delicat at indskrænke Fredningstiden til een og den samme, enten Dyret er jagtbart eller ikke, istedetfor, hvad jeg maatte finde praktisk, at bestemme Fredningstiden for hvert Dyr til saadanne Tider, da Dyret ikke er jagtbart. Det Samme maa være Tilfældet med Fugle, der ødelægge Insecter, hvad der netop gjælder om Graaspurven og flere. Naar man for Graaspurvens Vedkommende bestemte, at den skulde fredes fra Foraarets Begyndelse indtil Midsummertid, naar Frugten i Havenne og Kornet paa Marken begynde at komme til Modenhed, saa vilde jeg finde det fuldstændig i sin Orden; men det har man undladt, og det finder jeg er en Feil blandt de mange, jeg har tilladt mig at fremstille. Ved denne Leilighed maa jeg dog endnu, siden den ærede Ordfører nævnte det 12te kongevalgte Medlem (Carlsen), der har stillet adskillige Forslag i

Forening med mig, tillade mig den Bemærkning, at han ikke har brugt de Ord, at Spættten hugger Huller i forraadnede Frugttræer. Dette Ord „forraadnet“ har den ærede Ordfører tillagt ham; men i Virkeligheden har han kun sagt: „gamle Frugttræer“, og det er jo vitterligt, at de kunne være meget gamle uden at være raadne, og at de gamle Frugttræer i Reglen bære meest Frugt.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen. Ved den derpaa foretagne Afstemning blev Lovforslaget (see Tillæg C.)

vedtaget med 37 Stemmer mod 2.

Formanden: Denne Sag er nu færdig fra Landstingets Side, og Lovforslaget skal derfor blive tilstillet Formanden i Folkethinget med Anmodning om at forelægge det der.

Der er ikke Mere paa Dagsordenen. Forinden jeg opgiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg annelde, at der strax efter Mødet vil blive omdeelt: „Betænkning over Forslag til Lov om Fortabelse af Indfødsret“, afgiven af det angaaende samme her i Thinget nedsatte Udvalg. Mulige Vædringsforslag til denne Sags 2den Behandling maa jeg bede indleverede i Bureauet inden forstkommende Onsdag Middag Kl. 12.

Næste Møde vil blive afholdt paa Torsdag Kl. 1½. Dagsordenen vil da være:

1) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Fortabelse af Indfødsret.

2) Valg for Landstingets Vedkommende af 13 Medlemmer til Rigsretten.

3) Anden Behandling af:

Forslag til Lov sigtende til at fremme Lehn's, Stamhuses og Fideicommissgodsers Overgang til fri Jordetendom m. m.

Mødet hævet Kl. 3¼.